

Dödsbringande ärkeängel

- En riktig ära!

Halloweds klart största anti-thrash-fan intervjuar ett av thrash metalens första och mest omtänkta band...

San Franciscobaserade Fillipinsk-amerikanska thrash metalbandet Death Angel har över 25 år metall bakom sig. De började redan 1982 och släppte första albumet 87, något som gjorde att de 2007 hade 20 år som inspelande band, om man nu blundar för bandets uppehåll. 12 år som Death Angel är mer troligt, om vi ska tro Mark Osegueda, bandets sångare.

- Vi är från San Francisco har spelat metal sedan 1982, släppte första skivan 1987 som kallas 'The Ultra-Violence' som är ansedd som det kvintessentiella albumet då, kanske någonsin för vissa. Berättar Osegueda i ett tempo som får mig att undra om han käkat maskingevär till frukost.

- Ett av de yngsta, kanske det yngsta thrash metalband som släppt ett album. Efter albumet turnerade vi runt världen, sedan återvände vi till studion där vi spelade in vårt andra album 'Frolic Through the Park' and sedan turnerade vi åter världen. 1989 signerade vi med Geffen Records och släppte där vårt tredje album, 'Act III', som är vårt mest framgångsrika album med bandet. Sedan turnerade vi åter världen, men på denna turné råkade vi ut för en bussolycka och vårt trummis skadade sig allvarligt

och bandet bröt upp.

- Vi återvänder tretton år senare. Vi började som väldigt unga och när vi nu kommit åter många år senare är vi fortfarande unga.

Historien (något av den), en repris från förr

Det är som de säger, det, nu behöver du egentligen inte veta något mer om bandets förflutna, men jag ska fortfarande ge er en lite djupare insikt av den; inte för att jag frågade detta under min intervju. Följande äger rum mellan sida 57 och 59 i Hallowed #3, texten skrivs i realtid.

Som jag redan har nämnt, började bandet redan 1982 och grundades av Rob Cavestany (gitarr), Dennis Pepa (Bas, sång) och Gus Pepa (rytmgitarr), samt Andy Galeon (trummor) de sammanlöt med Mark Osegueda som var kusin i andra ledet till de övriga fyra medlemmarna.

1986 släppte de en dom som producerades av Kirk Hammet, kanske någon av er känner till det namnet, han är en av medlemmarna i Metallica. Han är också en god vän till Osegueda.

- Han är min bästa vän och jag har bott med honom under fyra års tid, så jag känner honom

DEATH ANGEL

Text: Daniel Källmalm | Foto: Nuclear Blast
Utförd: 2008.01.13

mycket väl.

Antar att du inte visste det, om du nu inte redan läst det tidigare i Hallowed av det nummer jag refererade till.

Efter demon fick bandet ett skivkontrakt med Enigma under vilka de släppte två skivor, det raka thrashiga 'The Ultra-Violence' samt det mer avancerade 'Frolic Through the Park' med vilka de hade ganska stora framgångar och sålde bland annat ut två japanska turnéer. Dessutom turnerade de runt världen.

De skrev ett nytt skivkontrakt med ett ganska stort bolag på den tiden, Geffer Records som köpte ut bandet från Enigma. De släppte 'Act III' som var rätt så framgångsrik även om den inte nådde det där riktigt stora genombrottet och saker och ting började så sakteliga falla sönder när de släppte en singel under namnet D.A. eftersom de funderade ut att Death Angel var ett för restriktivt namn som skvallrade om deras thrashrötter och förde omedvetet tankarna mot döds-metall.

Stölden

Det hände sig också under den

perioden att deras tidigare skivbolag Enigma olagligen släppte livealbumet 'Fall From Grace' trots att de sålt alla sina intressen i bandet ett år tidigare. Bandet fick veta om detta först när de såg skivan i en butik, ett album de stod bakom men själva inte kände till att de gjort.

- Vi hade förberett oss på att spela in ett dubbellivealbum för Geffen och allting var redo med inspelningsutrustning och allt. Men på något vis lyckades Enigma få reda på detta och lyckade komma över originalen för en inspelning vi gjorde för en lokal radiostation i Paradiso.

Så dem bara stal inspelningarna, bara så där?

Jag antar att det inte var några problem med det, problemet var att vi bara hade fyra mikrofoner för den spelningen, två på scen och två för publiken. Vi spelade vår spelning och mastern överlämnades på något vis till Enigma som släppte 'Fall From Grace' och därifrån blev domstolen vår nya scen. Vi fick inte heller några royaltys vilket var bara ytterligare en anledning till att sluta vid den tidpunkten.

Ni som var väldigt observanta

i början noterade att Mark talade om en bussolycka där trummisen blev skadad och bandet splittrades, sade han, det verkar dock vara lite mer än bara olyckan.

Hursomhelst, efter olyckan och självklart lite domstolsnaggande, kom en lång träda för bandet där vissa ville känna bandet för andra band och vissa gjorde det inte. Osegueda gjorde det inte så vi lämnar det området eftersom det egentligen inte har så mycket med den saken att göra. Det skedde så att det var lite namnbyten och folk som inte ville återvända till bandet när de åter skulle se dagens ljus. Den verkliga nystarten var när bandet uppträdde på Thrash of the Titans, som var en Cancergala för Testaments frontman Chuck Billy. Det var där bandet återfann en del av sin gnista även om originalgitarristen Gus Pepa inte ville ställa upp, men han ersatte av en gammal vän och fan vid namn Ted Aguilar.

Killing Season

Vi har sett en skiva från Death Angel sedan deras återförening, 2004-års 'The Art of Dying'. Nu, den 29:e februari kommer

bandets femte studioalbum, det andra sedan återföreningen, det kallas 'Killing Season'.

Det är det mest konsekventa, kraftfulla och solida album Death Angel hittills gjort, påstår Osegueda, och jag antar att jag tror honom, vad skulle jag annars göra(?), skälla på honom! Jag har ju ingen aning med tanke på att jag inte hört albumet och har heller inte hört de tidigare albumen.

- Det producerades av Nick Rascal som har gjort Foo Fighters två senaste album, Rushs senaste och Velvet Revolver. Han frambringade snygga entoner och jagade på oss så att vi blev starkare än någonsin.

Jag har hört en låt från skivan själv och om jag bedömer utifrån den antar jag att han kan ha en poäng där, det är också sagt att det ska vara det kraftfullaste hittills från bandet tempomässigt, åtminstone om vi ska tro vad en sångare säger.

- Den är väldigt kraftfull tempomässigt kanske vår mest kraftfulla någonsin, men fortfarande med massor av "hooks", berättar Osegueda. Det finns massor

av starkt låtskrivande mestadels med mörkare teman som förtryckande ledare och att göra en förändring och ta saken i egna händer.

Inget går förstås upp mot ett mörkare tema antar jag, inte så länge det har något att säga, du kan se hur Osegueda beskriver låtarna på skivan i en ruta någonstans i närheten. Hela tiden talar han eldigt snabbt, inte för att jag har något direkt problem med det när jag lyssnar, men att skriva ned allt sedan kan det vara en aning irriterande.

En jämförelse

Jag kan inte undkomma en jämförelse mellan album, det är trots allt var musikjournalistik handlar om: att jämföra album och band. Så hur ser då en jämförelse ut när det handlar om Death Angel och 'Killing Season'?

- Med det här albumet tycker jag att vi nått spetsen av vårt låtförfattande, påstår Osegueda självsäkert. Detta album är mer konsekvent än de tidigare albumen, fortsätter han.

Det är en jämförelse god som någon skulle jag vilja påstå, åtminstone i jämförelse med sitt eget förflutna. Men hur såg det

verkligen ut då?

- Debuten var rakt på thrash metal och därifrån har vi sedan integrerat allt mer element i vår musik, förklarar han. 'Killing Season' är resultatet av detta och är uppenbart mer konsekvent än de tidigare albumen.

Han är åtminstone konsekvent, Mr Osegueda när han svarar på mina frågor. Många band ser ofta sina senaste album som sin topp, deras max eller vilken term de nu än väljer att använda. Men är då 'Killing Season' Death Angels bästa album? Mark Osegueda är inte helt säker på den saken.

- Det är svårt att säga om det är det bästa hittills vi har väldigt starka band till vårt första album, förklarar han.

Men?

- Men om man tänker på låtskrivandet skulle jag vilja säga att det är starkast hittills, säger han och det är precis vad jag ville höra.

Det är ett konsekvent album, den yttersta spetsen av Death Angel-låtskrivande. Han är inte helt säker på att det är det bästa albumet eftersom han har starka band till det första. Men i slutändan har alltid alla album

låtar, och några låtar är oftast lite bättre än andra; jag vet att ni alla känner detta när ni lyssnar till album, är *Sonic Beatdown* (den enda jag hittills hört från skivan) den bästa låten eller är det någon annan? Osegueda är inte helt säker här heller.

Det är svårt att säga eftersom varje låt har sin egen identitet och det förändras varje dag, ett helt typiskt svar för någon i bandet. Kanske är det svårt för dem att erkänna att de gillar en eller två låtar mer än de övriga.

Jag gillar *When Worlds Collide*, *God vs God*, *Soulless* och så vidare, jag gillar alla låtarna och det är lite tidigt att finna en riktig favorit, jag är stolt över alla låtar.

Är han inte bara lite politiskt korrekt denne "unge" herre?

Att turnera

Jag tror nog att nästan alla band turnerar och jag skulle inte tro att ett thrash metalband skulle vara annorlunda i den saken. De verka alla påstå att de verkligen gillar att spela live, men det fanns ingen som helst information om

detta på bandets hemsida när jag letade info på webben (DIRK folket var upptagna med att forska kring hur man kan skapa etanol ur kompletta måltider, en full tank skulle bestå av 365 dagars föda för en tysk familj, detta på begäran av den svenska regeringen), så det är klart att jag undrar. Kanske kan sångaren klargöra en eller två saker kring detta, eller är han inte säker igen?

- Albumet släpps den 29:e februari och vi börjar turnera i mars, förklarar Osegueda. Det kommer att bli vår största och mest extensiva turné någonsin. Just nu arbetar vår bokningsagentur med att lägga upp turnéplaner och rutter, det kommer att läggas upp på vår webbsida så snart det är klart, inom två-tre veckor troligen.

Jag hoppas att artikeln hinner publiceras innan dessa så att vi kan bli den första källan för någonting, någon gång.

Avslutande noter och framtida planer

Alla unga band, som... oj, jag glömde att de kanske var yngst då det begav sig, nu är de i sina sena trettio- eller fyrtio år, ganska gamla, eller hur? Men fortfarande, även medelålders band måste ha förmågan att utvecklas i sin musik, så hur har Death Angel utvecklats sedan sin show på Thrash of the Titans som markerade återförening som Death Angel (jag borträknar Swarm eftersom det är ett annat namn).

- Vi har utvecklats i en stor väg, självklart är han amerikansk och därav den konstiga direktöversättningen men också hans själv-säkra svar - det är var jag gillar med amerikanare: ingen falsk och tråkig ödmjukhet, de vet att de är bra när de är det. Vi är bättre musiker och låtskrivare och det leder också till att vi är bättre live

när vi bringar dessa förbättringar som musiker in i våra shower.

Det är utvecklingen, men hur är det med skillnaden? Vad är den största skillnaden mellan Death Angel från åttiotalet och nolltalet?

- På åttiotalet var vi väldigt unga och hade massor av rå energi, förklarar Osegueda. Det handlade mest om rå och ungdomlig energi då. Nu har vi fortfarande samma energi och samma ungdomlighet men nu är den mer preciserad och vi är bättre på att kanalisera den.

Energi verkar viktig i genren, annars kan du bli tråkig som till exempel Sodom, urtråkig vill säga. Men som jag ser det, eller hör det; Death Angel är inte så tråkiga, de har sin energi som man ofta sammanlänkar med

Osegueda om låtarna på skivan (kanske i en ram någonstans?)

1. **Lord of Hate:** ett rakt på slag i ansiktet, den är baserad på en förtryckande ledare som regerar med hjälp av skräck och hur folk sedan i slutändan tar saken i egna händer så att han får sitt i slutändan.

2. **Sonic Beatdown:** är en rak upptempo låt om att ha det svårt, kanske ett tufft år och hur det kan vara när saker är som värst och du är på botten, hur en liten sak som en spelning på kanske 45 minuter eller två timmar kan ta dig till en annan plats; det handlar om musikens helgande kraft.

3. **Dethroned:** handlar om en person som lever i en stat eller land med en förtryckande ledare som hela tiden påverkar människors liv och hur allt påverkas av denna ledare. Hur saker och ting når en punkt där folk börjar ta saken i egna händer och hur det är tvingade att ta till avrättning som en metod för förändring.

4. **Carnival Justice:** Den tyngsta låten hastighetsmässigt och återigen är det om förtryckande ledare som regerar med skräck och bestraffar folk som inte åttlyder och så vidare. Och hur de i slutändan får sin bestraffning som då kommer att vara minst tio gånger värre än något de gjort mot någon annan.

5. **Buried Alive:** handlar om hur man är fängslad av sitt eget medvetande. Det handlar om hur negativa tankar gör det svårt att göra någonting, det handlar om kraften i ens medvetande.

6. **Soulless:** handlar om familjer där barnet måste dra ut i krig och hur det påverkar dem. Eller hur generationer ur en familj som alltid drar i krig, hur det blir en familjegrej, en del av familjen så att säga. Och det handlar också om personer under dessa krig som måste immuniseras mot alla hemskheter som pågår runt om dem. Och hur det påverkar de som

kommer tillbaka från dessa krig hur de misslyckas att återanpassas till samhället och tar till droger och sedan förpestar gatorna som själlösa zombies.

7. **The Noose:** är åter teorin om en person i en nation med en förtryckande diktator och hur han är tvingat att arbeta för denne genom att beskydda honom för att skydda sitt eget liv även om han hellre skulle ha dödat diktatorn. Och hur han sedan i slutändan planerar att ta saken i sina egna händer och göra slut på diktatorn.

8. **When Worlds Collide:** talar om hur krig börjar bli del av vardagen i vår tid och hur folk påverkas av detta under sin vardag. Och hur folk ur olika generationer och olika religioner inte kan enas om något. Det är en lite dyster sak.

9. **God vs God:** handlar om kampen om att dra linjen mellan var som är rätt och fel. Det är om kam-

pen mellan gott och ont inom oss och om hur ett beroende får folk att släppa sina moraliska värderingar för att nå sina toppar oavsett konsekvenserna.

10. **Steal the Crown:** är ett utrop till folk i länder med förtryckande diktatorer att störta dessa från deras makt. Det är ett utrop för att förena folks röster till en, hur man om alla enas kan få sin röst hörd. Massans röster ekar starkare än någon individs röst

11. **Resurrection Machine:** är en låt om hur alla i slutändan flyttar vidare till en ny era eller annan tid efter döden. Den handlar om att leva livet till max men utan att oro sig för vad som sedan kommer. Det är en uppmaning om att inte ta döden av en närstående för hårt, det handlar om att inte oro sig om sin egen eller en väns otidsenliga frånfalle.

Ine ser de särskilt farliga ut, direkt... Fish eye och fish mouth...

genren och de är fortfarande inte lika irriterande att lyssna till som större delen av genren, kanske är de bättre på att kanalisera sin energi dessa dagar?

Attackera världen

Men i slutändan är det alltid denna sak, Science Fiction älskar att spekulera om den, alla planerar till tusen; varför inte planera vad ni ska göra på semestern 2009? Ja, varför inte det är trots allt bara ett år emellan det och nu, jag hatar planer däremot och planerar helst inte ens en vecka i förväg och vet aldrig ens på en fredag vad jag ska göra under helgen och så vidare. Men dödsänglar har planer, eller förhoppningar, för framtiden.

- Vi kommer att attackera rejält, säger Osegueda med styrka i rösten, jag bara älskar sådan rå-

styrka att gå allt in på attack med varje kraftfullt vapen som finns att tillgå! Attack är bra.

- Efter detta album kommer vi åka på en stor turné och när den är avslutad kommer det inte dröja länge förrän vi går in i studio igen och spelar in nästa album. Vi kommer att vara i folks ansikten under lång tid framöver, antingen på vägarna eller på skiva.

Fans, hoppas dock inte för mycket med tanke på takten i vilken bandet släpper sina skivor, comeback 2001 och ett album 2004 och sedan ytterligare ett 2008, ska vi gissa på att nästa kommer 2012, så varför inte bara ge ut album under olympiska år. Skulle inte det vara grymt?

Skämt åsido nu, jag antar att Death Angel kommer att försöka

vara i våra ansikten så länge de kan stanna där. Med sin catchy och mysiga thrash metal kanske det har chansen att faktiskt göra så då förutsatt att Nuclear Blast stödjer dem ordentligt.

Jag måste säga att jag njöt av att tala med Osegueda, han verkade trevlig och saknade dessutom den svenska jantelagsidén som innebär att du måste ursäkta dig för att du är född, det är kul att tala med amerikaner eftersom de vet att de är bra när de är det. Men här fanns det inte så mycket annat för mig att göra än att önska dem lycka till och förhoppningsvis får ni chansen att se dem vart ni än håller till.

D.ir.K

Death Angels skivbolag:
www.nuclearblast.de/index.php?Action=showDynamicPage&ident=artistdetail&aid=681